BAMBERGER SYMPHONIKER

Účinkující / Performers

Bamberger Symphoniker
Český filharmonický sbor Brno /
Czech Philharmonic Choir of Brno
Jakub Hrůša – dirigent / conductor
Petr Fiala – sbormistr / choirmaster
Daniil Trifonov – klavír / piano

Tento koncert vysílá v přímém přenosu Česká televize,
hlavní mediální partner festivalu. /
This concert is being broadcast live by Czech Television,
main media partner of the festival.

4. 11. 2024

20 h, Janáčkovo divadlo /
8 pm, Janáček Theatre

Program

Josef Suk

Zrání, op. 34 (Symfonická báseň pro velký orchestr)

Přestávka

Antonín Dvořák

Klavírní koncert g moll, op. 33, B63

I. Allegro agitato
II. Andante sostenuto
III. Finale, Allegro con fuoco

Leoš Janáček

Taras Bulba, JW VI/15 (Rapsodie pro orchestr)

I. Smrt Andrijova
II. Smrt Ostapova
III. Proroctví a smrt Tarase Bulby

Programme

Josef Suk

Ripening, Op. 34 (Symphonic poem for large orchestra)

Intermission

Antonín Dvořák

Piano concerto in G minor, Op. 33, B63

I. Allegro agitato
II. Andante sostenuto
III. Finale, Allegro con fuoco

Leoš Janáček

Taras Bulba, JW VI/15 (Rapsody for orchestra)

I. The Death of Andrei
II. The Death of Ostap
III. The Prophecy and Death of Taras Bulba

———

Rok 1924 představoval první významnější prezentaci české hudby v mladém Československu. Letopočet samozřejmě nebyl vybrán náhodou, připadal na stoleté výročí narození zakladatele české hudby Bedřicha Smetany a přidružila se jubilea dalších skladatelů. V Brně uvozoval celoroční svátek hudby slavnostní koncert věnovaný sedmdesátinám Leoše Janáčka a padesátinám Josefa Suka. Pro Janáčka to mělo být velké překvapení, orchestr brněnského Národního divadla byl doplněn studenty konzervatoře a členy německého divadla. Měl to být skutečný hold oběma tvůrcům. Na programu lednového nedělního dopoledního koncertu byl Janáčkův *Taras Bulba* a Sukovo *Zrání*. Ale vše dopadlo jaksi „po brněnsku". Městské divadlo bylo slavnostně vyzdobeno, včetně Mistrovy lóže, ale Janáček nedorazil. Až po koncertu vyšlo najevo, že dirigent František Neumann jej zapomněl pozvat. Janáček si mezitím chtěl vstupenky zakoupit, ale už bylo vyprodáno, takže šel místo koncertu na procházku. Popsal to pak žertovně v dopisu přítelkyni Kamile Stösslové: *„To Vám byla v Brně ‚švanda'. Dělali jakousi oslavu mou a skladatele Suka. Nedostal jsem ani vstupenky koupit – tak jsem tam nešel. Volali, vyvolávali – a já kdesi za Brnem v zasněžených polích!"*

Svou monumentální symfonickou báseň *Zrání* komponoval Josef Suk (1874–1935) v letech 1912–1917. Není známo, zda jej ke kompozici inspirovala stejnojmenná báseň Antonína Sovy, nebo vepsal její část na začátek partitury v průběhu komponování či až zpětně po dokončení díla. Ale básníkovo vyznání bylo skladateli blízké, i on měl potřebu sdělit prostřednictvím hudby své pocity a zážitky, od těch tragických, jak je známe z jeho symfonie *Asrael*, až po naději a radost ze života a tvorby. *Zrání* je jeho ohlédnutím za dosavadním životem, jeho klidná a vyrovnaná rekapitulace, kdy každá, i ta nejtragičtější životní zkušenost má svůj význam. Takové poznání Suka osvobozuje, což je patrné v celé struktuře díla, v harmonii, polyfonii, instrumentaci a celkové zvukovosti. Na závěr se v partituře dokonce objevuje ženský sbor bez textu. Sovova báseň vedla některé

muzikology k určení jakéhosi programu skladby na základě hudební symboliky spojené se Sukovým životem a její rozdělení na jednotlivé úseky spojené s životním situacemi: úvod – motiv poznání, mládí, láska, bolest, odhodlání a vítězství. Práce na kompozici, vzhledem k Sukově pracovní vytíženosti především v Českém kvartetu, trvala dlouho a intenzivněji se k ní dostal až s omezením koncertní činnosti během války. Premiéra se uskutečnila v ten nejvhodnější čas – čas euforie a radosti, 30. října 1918, tedy dva dny po vyhlášení Československa. *Zrání* poprvé nastudoval s Českou filharmonií Václav Talich a přijetí bylo velmi vřelé, ač někteří posluchači i kritici byli ze složitě koncipované partitury poněkud zaražení. Dnes chápeme tuto velkolepou symfonickou báseň jako klenot české symfonické tvorby.

Koncert pro klavír a orchestr g moll zkomponoval Antonín Dvořák (1841–1904) ve vypjatém tvůrčím období roku 1876, krátce po dokončení původní klavírní verze duchovní kantáty *Stabat Mater* (a krátce poté, co se spřátelil s mladým Leošem Janáčkem). Důvodem ke kompozici mohl být Dvořákův zájem o to, aby byl klavírní koncert interpretován mladým, vynikajícím klavíristou Karlem ze Sladkovských, jehož jméno už mělo ve světě hudby velkou váhu. Koncert se poněkud vymyká tehdejší chopinovsko-lisztovské tradici, tedy střídání ploch virtuózně koncipovaného sólového partu a dominantního orchestru. Tyto kontrasty Dvořák nahradil jednotným hudebním proudem symfonické kompozice. Ačkoliv sám byl dobrým klavíristou, nebyl koncertním virtuosem, což jej možná vedlo k uplatnění hudební myšlenky spíše než virtuozity. Klavírní koncert poprvé zazněl v provedení Sladkovského v Praze 24. března 1878 s dirigentem Adolfem Čechem. Dvořák se v letech 1882–83 ke koncertu vrátil a podrobil jej podstatné revizi. V této upravené verzi koncert zazněl poprvé v zahraničí, a sice 13. října 1883 v Londýně. Za skladatelova života pak byl proveden už jen pětkrát. Koncert později zrevidoval klavírista Vilém Kurz, ale poslední dobou je tendence vracet se co nejvíce ke Dvořákovu originálu.

Orchestrální rapsodie *Taras Bulba* vychází ze stejnojmenné novely Nikolaje Vasiljeviče Gogola, kterou Janáček poznal v ruském originále na společném čtení brněnského Ruského kroužku už v roce 1905. Příběh ukrajinského kozáka ale zhudebnil až začátkem první světové války, zděšený tím, jak jeden slovanský národ bojuje proti druhému. Právě jako vyjádření nesouhlasu s touto skutečností začal Janáček v lednu 1915 komponovat „slovanskou rapsodii“ *Taras Bulba*. Dokončil ji v první verzi již v červenci. Nadále však na ní nepracoval, neusiloval o provedení, a dokonce tajil název skladby. Důvodem byla napjatá politická situace v rakouském mocnářství, v jejímž důsledku byl zakázán brněnský Ruský kroužek a mnozí z Janáčkových přátel byli perzekuováni. Není divu, že se Janáček zalekl. K práci se vrátil až po premiéře *Její pastorkyně* ve vídeňské Dvorní opeře, kdy skladbu v březnu 1918 zásadně zrevidoval. Situace se mezitím zcela změnila. V Rusku propukla bolševická revoluce, vzniklo Československo a z Ruska se pomalu vraceli legionáři se svými zkušenostmi. Snad proto Janáček s premiérou nespěchal a ze „slovanské rapsodie“ se stala pouze „rapsodie“. Premiéra této nevšední skladby se konala až v roce 1921, kdy ji nastudoval s brněnským divadelním orchestrem František Neumann. Je rozdělena do tří částí, v nichž Janáček líčí osudy kozáckého atamana místy až narativně. Je to partitura výrazné dramatičnosti a zvukovosti. Ve třetí části můžeme slyšet specifický „tarasovský akord“ (spíše rozvod), který se později hojně objevuje u mladších skladatelů.

Jiří Zahrádka

The year 1924 represented the first significant presentation of Czech music in the young Czechoslovakia. The date was not chosen by chance, of course. It fell on the centenary of the birth of the founder of Czech music, Bedřich Smetana, and was also associated with jubilees of other composers. In Brno, the year-long festival of music was ushered in by a ceremonial concert dedicated to Leoš Janáček's seventieth birthday and Josef Suk's fiftieth birthday. It was supposed to be a great surprise for Janáček, with the orchestra of Brno National Theatre being joined by students of the Conservatory and members of the German Theatre. It was intended as a great tribute to the two composers. Janáček's *Taras Bulba* and Suk's *Ripening* were on the programme of the concert held on a Sunday morning in January, but everything somehow turned out in typical "Brno fashion". The town theatre was festively decorated, including the maestro's box, but Janáček failed to turn up. Only after the concert did it become clear that conductor František Neumann had forgotten to invite him. Meanwhile, Janáček had wanted to buy tickets, but they were already sold out, so he went for a walk instead of going to the concert. He then described it jokingly in a letter to his girlfriend Kamila Stösslová with the words, *"That was great fun in Brno. They organised a kind of celebration of me and the composer Suk. I didn't get any tickets – so I didn't go. They called, they called around – and I was somewhere on the other side of Brno in the snow-covered fields!"*

Josef Suk (1874–1935) composed his monumental symphonic poem *Ripening* in the years 1912–1917. It is not known whether he was inspired to compose it by Antonín Sova's poem of the same name or whether he inscribed part of it at the beginning of the score during the course of its composition or later on after the work was completed. The composer felt a closeness with the poet's ideas, however. He too felt the need to communicate his feelings and experiences through music, from tragic ones, as we know them in his *Asrael* symphony, to ones of hope and joy in life and artistic creation. *Ripening* is his look back at

his life so far, his calm and balanced recapitulation in which every experience in life, even the most tragic, has its meaning. Such knowledge liberates Suk, and this is evident in the entire structure of the work, in its harmony, polyphony, instrumentation and overall sound. A female chorus without text even appears at the end of the score. Sova's poem has led some musicologists to determine a kind of programme behind the composition based on the musical symbolism associated with Suk's life and its division into individual sections associated with various situations in his life – the motif of recognition, youth, love, pain, determination and victory. Work on the composition took a long time due to Suk's workload, particularly with the Czech Quartet, and he only got to work on it more intensively when his concert activity was limited during the war. The premiere took place at the most appropriate of times – a time of euphoria and joy – on 30 October 1918, i.e. just two days after the declaration of Czechoslovak independence. *Ripening* was staged for the first time by Václav Talich with the Czech Philharmonic, and it received an extremely warm reception, although some listeners and critics were somewhat taken aback by the complexity of the score. Today we understand this magnificent symphonic poem as a jewel of Czech symphonic music.

Antonín Dvořák (1841–1904) composed his *Concerto for Piano and Orchestra in G minor* in the intense creative period of 1876, shortly after completing the original piano version of the spiritual cantata *Stabat Mater* (and shortly after he became friends with the young Leoš Janáček). The reason for its composition may have been Dvořák's interest in having his piano concerto interpreted by the excellent young pianist Karel Slavkovský, whose name already carried great weight in the world of music. The concerto deviates somewhat from the Chopin-Liszt tradition of the time, i.e. the alternating spaces of a virtuoso solo part and a dominant orchestra. Dvořák replaced these contrasts with the single musical flow of a symphonic composition. Although

a good pianist himself, he was not a concert virtuoso, which may have led him to exploit musical ideas rather than virtuosity. The piano concerto was performed for the first time by Slavkovský in Prague on 24 March 1878 with the conductor Adolf Čech. Dvořák returned to the concerto in the years 1882–1883 and submitted it to substantial revision. The concerto was performed in this modified version for the first time abroad – in London on 13 October 1883. It was then performed only five times during the composer's lifetime. The concerto was later revised by the pianist Vilém Kurz, though the tendency recently has been to return as far as possible to Dvořák's original.

The orchestral rhapsody *Taras Bulba* is based on the novella of the same name by Nikolai Vasilyevich Gogol, which Janáček had heard in the Russian original at a joint reading of the Russian Circle in Brno in 1905. He did not, however, set the story of the Ukrainian Cossack to music until the beginning of the First World War, horrified by how one Slavic nation was fighting against another. Janáček began to compose the "Slavic rhapsody" *Taras Bulba* in January 1915 precisely as an expression of disagreement with this situation. He had already finished the first version by July. He did not, however, continue to work on it, did not strive for a performance of it, and even kept the name of the composition a secret. The reason for this was the tense political situation in the Austrian monarchy, as a result of which the Russian Circle in Brno had been banned and many of Janáček's friends persecuted. It is no wonder that Janáček took fright. He returned to the work only after the premiere of *Jenůfa* at the Vienna Court Opera, fundamentally revising the composition in March 1918. The situation had changed completely, meanwhile. The Bolshevik Revolution had broken out in Russia, Czechoslovakia had been founded, and the legionnaires were slowly returning from Russia to share their experiences. Perhaps this is why Janáček was in no hurry with a premiere and the "Slavic rhapsody" became merely a "rhapsody". The premiere of this remarkable

composition did not take place until 1921, when it was staged by František Neumann with the Brno Theatre Orchestra. It is divided into three parts, in which Janáček describes the fate of the Cossack Ataman in what is, in places, a narrative manner. It is a score of distinctive drama and sound. In the third part, we can hear the specific "Tarasov chord" (more of a separation), which later appears in abundance in the work of younger composers.

Jiří Zahrádka

Bamberger Symphoniker

Bamberští symfonikové jsou jediným světově proslulým orchestrem, který nesídlí v nějaké pulzující metropoli. „Magnetická přitažlivost“ tohoto orchestru se projevuje zejména směrem ven: putovní orchestr přináší svůj charakteristicky sytý, zádumčivý a hřejivý zvuk spolu s hudebními ozvěnami svého rodného města světu už od roku 1946. Se svými bezmála 7 500 koncerty ve více než 500 městech a 64 zemích se stali kulturními vyslanci Bavorska i celého Německa. Bamberští symfonikové popisují svoji misi krátce jako *„rezonující po celém světě“*. Okolnosti založení Bamberských symfoniků jsou svým způsobem zrcadlem německých dějin; v roce 1946 se bývalí členové Německého filharmonického orchestru v Praze setkali se svými kolegy v Bamberku, kteří také museli opustit své domovy kvůli válce a jejím následkům. Pokud začneme původním pražským orchestrem, můžeme dějiny orchestru vysledovat zpět až do 19., a dokonce 18. století. Kořeny Bamberských symfoniků tedy sahají až k Mahlerovi a Mozartovi. Nyní, po více než 75 letech od svého založení a s českým rodákem Jakubem Hrůšou, pátým šéfdirigentem orchestru, stojícím v jeho čele od září 2016, se tu opět objevuje živoucí spojení historických kořenů Bamberských symfoniků s dnešní dobou. Od roku 2021 si Bamberští symfonikové stanovili za cíl vystupovat a cestovat klimaticky vstřícnějším způsobem. U zahraničních cest usilují o optimalizaci cestovní trasy a procedur souvisejících s turné. Finanční podporou enviromentálních projektů se soubor snaží kompenzovat většinu emisí CO_2 vzniklých při jeho cestách.

The Bamberg Symphony is the only orchestra of world renown that is not based in a vibrant metropolis. The “magnetic effect” of the orchestra goes above all outward: the travelling orchestra has been carrying its characteristically dark, somber and warm sound and the musical echo of its hometown into the world since 1946. With almost 7,500 concerts in over 500 cities and 64 countries, they have become a cultural ambassador for Bavaria and the whole of Germany. The Bamberg Symphony therefore describes their mission in short words as *Resonating worldwide*. The circumstances of its founding make the Bamberg Symphony a mirror of German history: in 1946, ex-members of Prague’s German Philharmonic Orchestra met fellow musicians in Bamberg who had also had to flee their homes as a result of the war and its aftermath. Starting with the Prague orchestra, the orchestra’s lineage can be traced back to the 19th and 18th centuries. Thus the roots of the Bamberg Symphony reach back to Mahler and Mozart. Now, more than 75 years after it was founded, and with Czech-born Jakub Hrůša, the Orchestra’s fifth Chief Conductor, at the helm since September 2016, once again there is a living link from the Bamberg Symphony’s historic roots to its present. Since 2021, the Bamberg Symphony has set itself the goal of acting and travelling in a more climate-friendly manner. For trips abroad, efforts are being made to optimise travel routes and tour procedures. By financially supporting environmental projects, the orchestra attempts to offset most of the CO2 emissions caused by its travels itself.

Český filharmonický sbor Brno

Představuje nejen v českém, ale i světovém kontextu absolutní špičku v oboru sborového umění. Dirigenti, orchestry a sólisté, s nimiž sbor doposud spolupracoval, se o něm vyjadřují v superlativech. Odborná kritika pak oceňuje především kompaktní zvuk a širokou škálu výrazových prostředků, jimiž disponuje. Český filharmonický sbor Brno (založen 1990) vystupuje na všech prestižních evropských festivalech i významných koncertech a vždy dokáže posluchače uchvátit mimořádným hudebním cítěním. Za úspěchy tělesa stojí jeho zakladatel, sbormistr a ředitel Petr Fiala. Vystudoval brněnskou konzervatoř a JAMU (klavír, kompozice, dirigování), je autorem dvou set skladeb. Sbormistrovské a dirigentské činnosti se věnuje bezmála šedesát let. Druhým sbormistrem Českého filharmonického sboru Brno je Joel Hána. Sbor se zaměřuje na oratorní, kantátový a operní repertoár. Díky své kvalitě absolvuje ročně přes devadesát koncertů doma i v zahraničí. Spolupracuje s nejlepšími světovými orchestry a dirigenty. Sbor má rozsáhlou diskografii a získal řadu ocenění: V roce 2007 obdržel dvě významné evropské ceny – Echo Klassik za Soubor roku 2007 (provedení Brucknerových motet) a Nahrávka roku 2007 za Lisztovo *Oratorium Christus*. Ocenění sbírá sbor i na jiných kontinentech – japonský hudebně-kritický časopis Geijutsu Disc Review mu v září 2011 udělil za live nahrávku Dvořákova *Requiem* prestižní ocenění Tokusen. Český filharmonický sbor Brno je držitelem prestižního ocenění Classic Prague Awards v kategorii Vokální výkon za rok 2019. Činnost Českého filharmonického sboru Brno finančně podporuje Jihomoravský kraj, statutární město Brno a Ministerstvo kultury ČR. Generální partner Českého filharmonického sboru Brno je TESCAN ORSAY HOLDING, a. s.

Czech Philharmonic Choir of Brno

The Czech Philharmonic Choir of Brno represents the absolute elite in the field of choral music both in the Czech Republic and in the global context. The conductors, orchestras and soloists with which the choir has worked to date speak of it in nothing but superlatives. Professional critics appreciate, first and foremost, its compact sound and the wide range of means of expression it has at its disposal. The Czech Philharmonic Choir of Brno (founded in 1990) performs at all the prestigious European festivals and at outstanding concerts, and always manages to captivate the audience with its extraordinary musical sensibility. The credit for the ensemble's success must go to its founder, choirmaster and director Petr Fiala, who graduated from Brno Conservatory and Janáček Academy of Performing Arts (JAMU) in Brno (piano, composition, conducting) and has written two hundred of his own compositions. He has been working as a choirmaster and conductor for almost sixty years now. The assistant choirmaster of the Czech Philharmonic Choir of Brno is Joel Hána. The choir focuses on a repertoire taking in oratorio, cantata and opera. The choir's excellence means that it performs more than ninety concerts at home and abroad every year. It works with the very best orchestras and conductors in the world. The choir boasts an extensive discography and has won numerous awards. It received two major European awards in 2007 – the Echo Klassik award for Ensemble of the Year 2007 (a performance of motets by Bruckner) and Recording of the Year 2007 for Liszt's *Christus* oratorio. The choir also picks up awards on other continents – the Japanese music criticism magazine Geijutsu Disc Review awarded it the prestigious Tokusen award in September 2011 for its live recording of Dvořák's *Requiem*. The Czech Philharmonic Choir of Brno was also the recipient of the prestigious Classic Prague Award for the Best Vocal Performance of 2019. The activities of the Czech Philharmonic Choir of Brno are supported financially by the South Moravian Region, the Statutory City of Brno and the Ministry of Culture of the Czech Republic. The general partner of the Czech Philharmonic Choir of Brno is the company TESCAN ORSAY HOLDING, a. s.

Jakub Hrůša

Dirigent

Jakub Hrůša je šéfdirigentem Bamberských symfoniků, hlavním hostujícím dirigentem České filharmonie a bývalým hlavním hostujícím dirigentem Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. V minulosti stejnou pozici zastával i u londýnského Philharmonia Orchestra. Je častým hostem nejproslulejších světových orchestrů. Mimořádně blízký vztah jej pojí s Vídeňskými i Berlínskými filharmoniky, Symfonickým orchestrem Bavorského rozhlasu, Mnichovskou filharmonií, orchestrem lipského Gewandhausu, drážďanskou Staatskapelle, orchestrem curyšské Tonhalle, luzernským festivalovým orchestrem, Orchestre de Paris, Filharmonickým orchestrem francouzského rozhlasu, NHK Symphony a Mahlerovým komorním orchestrem. Ve Spojených státech spolupracuje s Clevelandským orchestrem, Newyorskou filharmonií, Chicagskými symfoniky a Bostonským symfonickým orchestrem. Jako operní dirigent připravil představení pro Vídeňskou státní operu (*Věc Makropulos*), Royal Opera House, Covent Garden (*Carmen*), Opéra National de Paris (*Rusalka* a *Veselá vdova*) a Curyšskou operu (*Věc Makropulos*). V sezoně 2021/2022 se vrátil do Royal Opera House k nastudování Wagnerova *Lohengrina*. Pro Salzburger Festspiele 2022 nastudoval Janáčkovu *Káťu Kabanovou*. Je rovněž pravidelným hostem na festivalu v Glyndebourne, kde nastudoval opery *Vanessa*, *Příhody lišky Bystroušky*, *Sen noci svatojánské*, *Carmen*, *Utahování šroubu*, *Don Giovanni* a *La bohème* a tři roky působil v roli hudebního ředitele projektu Glyndebourne On Tour. Jeho vztah s předními vokálními a instrumentálními sólisty zahrnoval v posledních sezonách spolupráci s takovými hvězdami, jako jsou Behzod Abduraimov, Pierre-Laurent Aimard, Piotr Anderszewski, Leif Ove Andsnes, Emanuel Ax, Lisa Batiashvili, Joshua Bell Jonathan Biss, Yefim Bronfman, Rudolf Buchbinder, Renaud Capuçon, Gautier Capuçon, Rey Chen, Isabelle Faust, Bernarda Fink, Martin Fröst, Julia Fischer, Vilde Frang, Sol Gabetta, Véronique Gens, Christian Gerhaher, Kirill Gerstein, Vadim Gluzman, Karen Gomyo, Augustin Hadelich, Hilary Hahn, Barbara Hannigan, Alina Ibragimova, Janine Jansen, Patricia Kopatchinskaja, Karita Mattila, Leonidas Kavakos, Sergej Chačatrjan, Denis Kožuchin, Lang Lang, Igor Levit, Jan Lisiecki, Albrecht Mayer, Johannes Moser, Viktoria Mullova, Anne Sofie Mutter, Kristine Opolais, Stephanie d'Oustrac, Emmanuel Pahud, Olga Pereťatko, Jean-Guihen Queyras, Josef Špaček, Jean-Yves Thibaudet, Daniil Trifonov, Simon Trpčeski, Mitsuko Uchida, Klaus Florian Vogt, Yuja Wang, Frank Peter Zimmermann, Alisa Weilerstein a Nikolaj Znaider. Za své nahrávky získal řadu nominací a ocenění. V roce 2021 získala deska s houslovými koncerty Martinů a Bartóka, kterou natočil s Bamberskými symfoniky a Frankem Peterem Zimmermannem (vydavatelství BIS), nominaci na Gramophone Award. V témže roce byla jeho nahrávka Dvořákova *Houslového koncertu* se Symfonickým orchestrem Bavorského rozhlasu a Augustinem Hadelichem nominována na cenu Grammy. V roce 2020 získaly dvě jeho desky – klavírní koncerty Antonína Dvořáka a Bohuslava Martinů s Ivo Kahánkem (Supraphon) a opera *Vanessa* z Glyndebourne Festival (Opus Arte) – ocenění BBC Music Magazine Award. K jeho dalším deskám patří Dvořákovy a Brahmsovy symfonie s Bamberskými symfoniky (Tudor), Sukův *Asrael* se Symfonickým orchestrem Bavorského rozhlasu (BR Klassik) a Dvořákova *Requiem* a *Te Deum* s Českou filharmonií (Decca). Jakub Hrůša studoval dirigování na Akademii múzických umění v Praze, mimo jiné u Jiřího Bělohlávka. Momentálně je prezidentem sdružení International Martinů Circle a Společnosti Antonína Dvořáka. Stal se prvním držitelem Ceny sira Charlese Mackerrase. V roce 2020 od Akademie klasické hudby převzal Cenu Antonína Dvořáka a spolu s Bamberskými symfoniky získal Bavorskou státní cenu za hudbu.

Conductor

Jakub Hrůša is the chief conductor of Bamberger Symphoniker, principal guest conductor of the Czech Philharmonic and former principal guest conductor of Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia.. In the past, he held the same position with the London Philharmonia Orchestra. He is a frequent guest of the world's most famous orchestras. He has an extremely close relationship with the Vienna and Berlin Philharmonics, the Bavarian Radio Symphony Orchestra, the Munich Philharmonic, the Leipzig Gewandhaus Orchestra, the Dresden Staatskapelle, the Zurich Tonhalle Orchestra, the Lucerne Festival Orchestra, the Orchester de Paris, the Philharmonic Orchestra of French Radio, the NHK Symphony and Mahler's Chamber Orchestra. In the United States, he collaborates with the Cleveland Orchestra, the New York Philharmonic, the Chicago Symphony Orchestra and the Bosto Symphony Orchestra. As an opera conductor, he prepared performances for the Vienna State Opera (*The Makropulos Case*), the Royal Opera House, Covent Garden (Carmen), the Opéra National de Paris (*Rusalka* and *The Merry Widow*) and the Zurich Opera (*The Makropulos Case*). In the 2021/2022 season, he returned to the Royal Opera House to stage Wagner's *Lohengrin*. For the Salzburger Festspiele 2022 he staged Janáček's *Katya Kabanova*. He is also a regular guest at the Glyndebourne Festival where he staged the operas *Vanessa*, *The Adventures of Little Fox*, *A Midsummer Night's Dream*, *Carmen*, *Tightening the Screw*, *Don Giovanni* and *La bohème* and served as Musical Director of the Glyndebourne on Tour Project for three years. In recent seasons, his relationships with leading vocal and instrumental soloists included collaboration with such stars as Behzod Abduraimov, Pierre-Laurent Aimard, Piotr Anderszewski, Leif Ove Andsnes, Emanuel Ax, Lisa Batiashvili, Joshua Bell, Jonathan Biss, Yefim Bronfman, Rudolf Buchbinder, Renaud Capuçon, Gautier Capuçon, Rey Chen, Isabelle Faust, Bernarda Fink, Martin Fröst, Julia Fischer, Vilde Frang, Sol Gabetta, Véronique Gens, Christian Gerhaher, Kirill Gerstein, Vadim Gluzman, Karen Gomyo, Augustin Hadelich, Hilary Hahn, Barbara Hannigan, Alina Ibragimova, Janine Jansen, Patricia Kopatchinskaja, Karita Mattila, Leonidas Kavakos, Sergej Chatchatrjan, Denis Kozuchin, Lang Lang, Igor Levit, Jan Lisiecki, Albrecht Mayer, Johannes *Mo ser*, Viktoria Mullova, Anne Sofie Mutter, Kristine Opolais, Stephanie d'Oustrac, Emmanuel Pahud, Olga Peretiatko, Jean-Guihen Queyras, Josef Špaček, Jean-Yves Thibaudet, Daniil Trifonov, Simon Trpczeski, Mitsuko Uchida, Klaus Florian Vogt, Yuja Wang, Frank Peter Zimmermann, Alisa Weilerstein and Nikolaj Znaider. He received numerous nominations and awards for his recordings. In 2021, the album with Martinů's and Bartók's violin concertos, recorded with the Bamberger Symphoniker and Frank Peter Zimmermann (BIS publishing house), received a nomination for the Gramophone Award. In the same year, his recording of Dvořák's *Violin Concerto* with the Bavarian Radio Symphony Orchestra and Augustin Hadelich was nominated for a Grammy Award. In 2020, two of his records the piano concertos by Antonín Dvořák and Bohuslav Martinů with Ivo Kahánek (Supraphon) and the opera *Vanessa* from the Glyndebourne Festival (Opus Arte) – won the BBC Music Magazine Award. His other records include Dvořák's and Brahms' symphonies with the Bamberger Symphoniker (Tudor), Suk's *Asrael* with the Bavarian Radio Symphony Orchestra (BR Klassik) and Dvořák's *Requiem* and *Te Deum* with the Czech Philharmonic (Decca). Jakub Hrůša studied conducting at the Academy of Performing Arts in Prague, under the renowned Jiří Bělohlávek, among other teachers. He is currently President of the International Martinů Circle and the Antonín Dvořák Society. He is the first person awarded the Sir Charles Mackerras Prize. In 2020 he received the Antonín Dvořák Prize from the Academy of Classical Music and, together with the Bamberger Symphoniker, the Bavarian State Music Prize.

Petr Fiala

Sbormistr

Sbormistr a dirigent Petr Fiala vystudoval brněnskou konzervatoř (hra na klavír, kompozice, dirigování) a v roce 1971 absolvoval JAMU ve třídě prof. Jana Kapra. Vedle činnosti pedagogické (byl profesorem brněnské konzervatoře) a kompoziční (je autorem bezmála 200 skladeb) se již více než 50 let intenzivně věnuje činnosti sbormistrovské a dirigentské. Jako skladatel i jako dirigent je Petr Fiala laureátem řady národních i mezinárodních soutěží, působí jako lektor dirigentských kurzů i jako člen mezinárodních porot. Je zván jako hostující dirigent k našim i zahraničním orchestrům a sborům při provádění vokálně-instrumentálních skladeb. V roce 1990 založil Český filharmonický sbor Brno, který se pod jeho vedením propracoval mezi nejlepší evropská sborová tělesa. V roce 2009 obdržel od České biskupské konference Řád Cyrila a Metoděje za vynikající výsledky v oblasti dirigování a skladatelské činnosti. V roce 2013 obdržel Petr Fiala Cenu města Brna v oboru hudba za dlouholetou uměleckou činnost a reprezentaci města Brna a v roce 2016 Cenu Jihomoravského kraje za významnou reprezentaci Jihomoravského kraje v oblasti kultury.

Choirmaster

Choirmaster and conductor Petr Fiala studied at Brno Conservatory (piano, composition, conducting) and graduated from Janáček Academy of Performing Arts in Brno (JAMU) in the class of Professor Jan Kapr in 1971. In addition to teaching (he was a professor at Brno Conservatory) and composition (he has written almost 200 compositions), he has also been intensively engaged as a choirmaster and conductor for more than 50 years. As a composer and conductor, Petr Fiala has won a number of national and international competitions, and he is also engaged as a lecturer on conducting courses and as a member of international juries. He is invited to perform vocal-instrumental compositions as a guest conductor by orchestras and choirs in the Czech Republic and abroad. He founded the Czech Philharmonic Choir of Brno, which has developed into one of the best choral ensembles in Europe under his leadership, in 1990. He received the Order of Saints Cyril and Methodius from the Czech Bishops' Conference for outstanding achievements in the field of conducting and composing in 2009. Petr Fiala received the City of Brno Award in the field of music for long-term artistic activity and representation of the City of Brno in 2013, and received the Award of the South Moravian Region for distinguished representation of the South Moravian Region in the field of culture in 2016.

Daniil Trifonov

Klavír

Ruský klavírista Daniil Trifonov, držitel ceny Grammy, je sólista s rozsáhlým koncertním repertoárem, hráč komorních a doprovazeč vokálních těles a skladatel. V letech 2024–25 absolvuje celosezonní rezidenční pobyty s Chicagským symfonickým orchestrem i Českou filharmonií, s nimiž bude vystupovat v newyorské Carnegie Hall. Mimoto zahajuje sezonu lipského orchestru Gewandhaus, vrací se k Sanfranciským symfonikům a orchestru NDR Elbphilharmonie, absolvuje evropské turné s Montrealským i Bamberským symfonickým orchestrem, absolvuje recitálová turné po USA se sólovým programem a s houslistou Leonidasem Kavakosem a jako exkluzivní umělec Deutsche Grammophon vydává své nejnovější dvojalbum *My American Story – North*. Jeho dosavadní diskografie u DG byla oceněna cenou Koncertní nahrávka roku BBC Music, několika nominacemi na Grammy a cenou Grammy za nejlepší instrumentální sólové album roku 2018. Dále byl jmenován umělcem roku časopisu Gramophone, umělcem roku časopisu Musical America a francouzskou vládou mu byl udělen titul Rytíř řádu umění a literatury, přičemž mezi další jeho dosavadní ocenění patří třetí cena v Chopinově soutěži ve Varšavě, první cena v Rubinsteinově soutěži v Tel Avivu a první cena i Grand Prix v Čajkovského soutěži v Moskvě. Trifonov studoval u Sergeje Babajana na Cleveland Institute of Music.

Piano

Grammy Award-winning Russian pianist Daniil Trifonov (dan-EEL TREE-fon-ov) is a solo artist, champion of the concerto repertoire, chamber and vocal collaborator, and composer. In 2024–25, he undertakes season-long residencies with both the Chicago Symphony Orchestra and Czech Philharmonic, with which he tours to New York's Carnegie Hall. He also opens the Leipzig Gewandhaus Orchestra's season, returns to the San Francisco Symphony and NDR Elbphilharmonie Orchestra, tours Europe with both the Montreal and Bamberg Symphonies, gives U.S. recital tours with a solo program and with violinist Leonidas Kavakos, and releases My American Story – North, his newest double album as an exclusive Deutsche Grammophon artist. His existing DG discography has been recognized with BBC Music's Concerto Recording of the Year, multiple Grammy nominations, and the Grammy Award for Best Instrumental Solo Album of 2018. He has also been named Gramophone's Artist of the Year, Musical America's Artist of the Year, and a "Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres" by the French government, while his earlier honors include Third Prize in Warsaw's Chopin Competition, First Prize in Tel Aviv's Rubinstein Competition, and both First Prize and Grand Prix in Moscow's Tchaikovsky Competition. Trifonov studied with Sergei Babayan at the Cleveland Institute of Music.

Děkujeme firmě AKAM, s. r. o., za dar, který umožnil zápůjčku varhan. /
We would like to thank the company AKAM, s. r. o., for its donation which has made the loan of an organ possible.